

อ่านเมื่อวันที่ 6 ก.พ. 2567

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๙๓/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๐/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายนคร ศรีนาคา

ผู้ฟ้องคดี

{ เทศบาลตำบลท่าช้าง

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลย
ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๗๒/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๒๙๖/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างทั่วไป
ปฏิบัติหน้าที่ประจำกองช่าง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐
กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อวันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง (นางจรีพร เสวตอมรกุล) ไม่ต่อ
สัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่ามีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐
ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงต้องปรับลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามหนังสือ
สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๗/ว ๑๖๓๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน
๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดิน และ
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่
ผผ ๐๙/๒๓๖๙ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ว่า งบประมาณด้านบริหารงานบุคคลประจำปี

/งบประมาณ...

งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ ไม่เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง นอกจากนั้น ตามวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้พนักงานจ้างที่มีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี จะต้องได้รับการต่อสัญญาจ้าง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นการละเลยหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย เนื่องจากไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและไม่ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสิทธิอันพึงมีพึงได้ หากได้รับการต่อสัญญาจ้างในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเวลา ๑๒ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือพร้อมส่งแบบคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกเข้าร่วมประชุมเพื่อหาทางเยียวยาแก้ไขปัญหา จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ปฏิเสธที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกสมัครงานจ้างเหมาบริการ ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันฟ้องคดีคือวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ คิดดอกเบี้ยเป็นเงิน ๓๗,๑๒๕ บาท รวมเป็นเงิน ๑๔๕,๑๒๕ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยกำหนดประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติผิดสัญญาจ้างหรือไม่ หากผิดสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๓๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ กับผู้ฟ้องคดีโดยมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขสิ้นสุดการจ้างกำหนดไว้ สัญญาจึงสิ้นสุดลงเมื่อถึงกำหนดเวลาดังกล่าว กรณีนี้เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ย่อมมีผลทำให้ฐานะพนักงานจ้างของผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลง โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าและไม่มีผลผูกพันว่าเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงแล้วผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี การจะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะพิจารณาตามความเหมาะสมและ

/ความจำเป็น...

ความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะตามภารกิจผู้ถูกฟ้องคดี ศาลไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปใช้อำนาจแทนผู้ถูกฟ้องคดีได้ ส่วนหนังสือสั่งการตามวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติกรณีพนักงานจ้างปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้างและมีผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี ให้ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างผู้นั้น แนวทางการปฏิบัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันการทุจริตในการสรรหาและต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและโปร่งใสเท่านั้น มิได้มีผลเปลี่ยนแปลงการสิ้นสุดของสัญญาจ้างที่กำหนดระยะเวลาจ้างไว้แน่นอน หรือมีผลทำให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณี หากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงและผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาและไม่ต้องรับผิดชอบชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี พิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๖ กำหนดว่า เทศบาลจะทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด และตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ กำหนดว่า ในระหว่างสัญญาจ้างให้เทศบาลจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ดังต่อไปนี้ (๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างตามภารกิจให้กระทำดังต่อไปนี้ ... (ข) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง ... และข้อ ๓๖ กำหนดว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการที่เทศบาลจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้าง และนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ดังนี้ ... (๒) การเลิกจ้าง (๓) การต่อสัญญาจ้าง ... ซึ่งจะเห็นได้ว่าตามสัญญาจ้างและประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลดังกล่าวกำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างเพื่อประโยชน์ในการที่เทศบาลจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานพนักงานจ้างและนำผลการประเมินไปใช้ในการประกอบการพิจารณาในการต่อสัญญาจ้าง โดยเทียบเคียงกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๑๐/๒๕๕๘ ประกอบกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีวิทยุสื่อสารในกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ กำหนดแนวทางปฏิบัติว่า เมื่อพนักงานจ้างได้ปฏิบัติหน้าที่จะครบกำหนดสัญญาจ้าง หากผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับที่จะต้องต่อสัญญาจ้างแก่พนักงานจ้างผู้นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องปฏิบัติตามสัญญาจ้าง หนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลดังกล่าว

/เมื่อผู้ฟ้องคดี...

เมื่อผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่างบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ แต่กลับมีการรับพนักงานจ้างรายใหม่จำนวน ๑๒ ราย และพนักงานจ้างเดิม ๑๘ ราย เข้าเป็นพนักงานจ้างในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ย่อมแสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้างและเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการต่อสัญญาจ้าง จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างและเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีตามแนวปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่แจ้งตามหนังสือที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นกรกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า สัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๓๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และจะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง โดยจะจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป และปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างซึ่งปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างในขณะนั้น ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ว่า คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ เห็นชอบให้ประกาศใช้กรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙) ของผู้ถูกฟ้องคดี สำหรับพนักงานจ้างที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีจะแก้ไขปัญหabeื้องต้น โดยจะจ้างเหมาบริการแทนการจ้างพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากท่านใดที่จะรับสภาพการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ก็ให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป

/ต้องรอดู...

ต้องรอดุนโยบายผู้บริหารก่อนเพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มาก แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ไปยื่นความจำนงเพื่อทำสัญญาจ้างเหมาบริการ เมื่อสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีเป็นสัญญาที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างที่แน่นอน และระยะเวลาการจ้างที่แน่นอนดังกล่าวจะสิ้นสุดลงตามที่ได้ทำสัญญาจ้างต่อกันไว้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ย่อมถือเป็นการเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้างตามนัยข้อ ๕๔ (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และไม่มีข้อกำหนดใดในสัญญาจ้างดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องทำการต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างแล้ว ส่วนกรณีที่ประกาศดังกล่าวกำหนดให้มีการประเมินผลงานของพนักงานจ้างนั้น ก็เพื่อตรวจสอบว่าผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ อีกทั้งยังนำผลการประเมินดังกล่าวไปใช้ไม่เฉพาะเพียงการต่อสัญญาจ้างเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเลิกจ้างและการเลื่อนขั้นเงินเดือนอีกด้วย ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี จึงไม่ใช่หลักประกันว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการต่อสัญญาจ้างเสมอไป เนื่องจากการจะได้รับการต่อสัญญาจ้างหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับงบประมาณ ลักษณะงาน และความจำเป็นของภารกิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมแก่การบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อผลจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยผู้ตรวจการแผ่นดินปรากฏว่า งบประมาณด้านการบริหารงานบุคคล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับข้อห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิมจำนวน ๑๘ คน และพนักงานจ้างรายใหม่จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดีด้วยนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ไปยื่นความจำนงเพื่อทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ฟ้องคดีตามที่ ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้แจ้งให้ทราบ อีกทั้งการจ้างพนักงานจ้างรายใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีก็มีการจ้างเหมาบริการรวมอยู่ด้วย ดังนั้น การทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิมและพนักงานจ้างรายใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว จึงเป็นการจ้างพนักงานจ้างให้ปฏิบัติงานตามภารกิจที่จำเป็นของผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อไม่ให้เกิดการขาดบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีในช่วงที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ต้องหยุดชะงัก ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างได้อาศัยเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง เพื่อใช้ดุลพินิจในการไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี จึงมิได้ขัดหรือแย้งกับแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การที่

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่ได้เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล พิพากษายืน ตามคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๑๖/๒๕๖๒

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓ ขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ ความว่า ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ โดยได้อ้างส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่ยังมีได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาคดี และเป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่ก่อนศาลปกครองพิพากษาหรือมีคำสั่ง รวมทั้งบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีมิได้เข้ามาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี คือ นายกิตติภัก กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง และเป็นผู้ที่กล่าวอ้างว่าในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ได้มีการแจ้งให้พนักงานจ้างทุกคนทราบว่าจะสิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และให้ไปยื่นความจำนงกับสำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องพิจารณานโยบายของผู้บริหาร อันเป็นการบันทึกการประชุมที่จัดทำขึ้นมาภายหลัง เพื่อชี้แจงหน่วยงานที่มาตรวจสอบเรื่องร้องเรียนกรณีเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม แต่หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีการจ้างพนักงานจ้างเดิมโดยต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง จำนวน ๑๘ คน จ้างพนักงานจ้างรายใหม่ จำนวน ๑๙ คน เพื่อเข้าปฏิบัติงานแทนพนักงานจ้างรายเดิม รวมถึงตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี และไม่ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิมจำนวน ๑๘ คน โดยอ้างว่างบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้างเพื่อใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อน ไม่ถูกต้อง และเป็นประเด็นที่ศาลยังมีได้ไต่สวนและวินิจฉัยไว้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความยุติธรรมจากผลแห่งคำพิพากษา

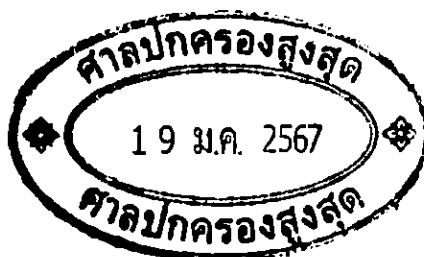
ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอพิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยอ้างว่า

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ รวม ๓ ประเด็น คือ (๑) ตามบันทึกการประชุมลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การและแสดงเป็นพยานหลักฐานต่อศาลว่า นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้กล่าวในที่ประชุมว่าพนักงานจ้างทุกคนจะหมดสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เทศบาลตำบลท่าช้างจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปทุกคนก่อน โดยให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล และกรณีดังกล่าวองค์คณะในศาลปกครองสูงสุดได้ยกมาเป็นสาระสำคัญแห่งคดี ซึ่งวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีอยู่ในที่ประชุมด้วย ผู้ฟ้องคดีได้คัดค้านรวมทั้งมีหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินว่า นายกิตติภักดิ์ไม่ได้กล่าวข้อความข้างต้น และกรณีดังกล่าวศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการเจ้าของสำนวน (อุทธรณ์คำพิพากษา) มิได้ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปไว้ในสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน ซึ่งนายกิตติภักดิ์ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า มิได้กล่าวถึงการต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการตามที่ระบุในรายงานการประชุมดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ศาลรับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อน อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ (๒) กระบวนพิจารณาชั้นอุทธรณ์คำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีได้เสนอเอกสารให้ศาลทราบว่ามีผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิม ๑๘ ราย จ้างพนักงานจ้างรายใหม่ซึ่งเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปซึ่งรวมถึงตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๔ คน และจ้างพนักงานจ้างเหมาบริการจำนวน ๕ คน รวม ๑๙ คน ตามที่ได้เสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบจ้างพนักงานจ้างใหม่ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยไม่ได้เสนอขอยุบตำแหน่งดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถขอความเห็นชอบให้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ตามหนังสือวิญญู์สื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เสนอต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่ารายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ งบประมาณมีน้อย แต่กลับเสนอจ้างพนักงานจ้างรายใหม่มาปฏิบัติงานแทนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นข้ออ้างที่ฝ่าฝืนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และการที่ศาลปกครองสูงสุดยกประเด็นเฉพาะสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลงตามระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาจ้างมาพิจารณา โดยมีได้พิจารณาถึงโครงสร้างอัตรากำลังตามแผนบุคลากรของผู้ถูกฟ้องคดีว่ายังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจงานที่ผู้ถูกฟ้องคดียังต้องปฏิบัติอยู่ รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานมีผลต่อการนำไปใช้ในการบริหารงานบุคคล ๔ ลักษณะ คือ ๑. การเลื่อนค่าตอบแทน ๒. การเลิกจ้าง ๓. การต่อสัญญา และ ๔. อื่น ๆ ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องได้รับการพิจารณาต่อสัญญา ซึ่งจะเป็น

/การให้...

การให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีตามกรอบหลักเกณฑ์การจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจ ที่ต้องพิจารณาการต่อสัญญาหรือไม่ต่อสัญญาให้ครบทุกมิติก่อน มิใช่เพียงตรวจสอบว่าสัญญาจ้างสิ้นสุดเท่านั้น ทั้งนี้ ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๒๐๘/๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด และ (๓) จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นประกอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๘/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ โดยพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอทั้งหมดของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ รับคำขอพิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การแก้คำขอให้พิจารณาคดีใหม่ว่า ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้เรียกเจ้าหน้าที่ทุกคนร่วมประชุมโดยไม่ได้มีการแจ้งล่วงหน้า เป็นการประชุมแบบไม่เป็นทางการ เพื่อต้อนรับคณะผู้บริหารที่เข้ามารับตำแหน่งใหม่ และรับมอบนโยบายแนวทางการบริหารงาน และเป็นการทำความรู้จักระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ทุกคน จึงไม่มีการจัดทำระเบียบวาระการประชุม และเอกสารการประชุมในวันดังกล่าวได้จัดทำขึ้นในภายหลัง มีลักษณะเป็นการจัดทำบันทึกช่วยจำ และเวลาผ่านไปหลายสัปดาห์แล้ว จึงอาจมีข้อความคลาดเคลื่อนซึ่งไม่มีผลเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องชอบแล้ว เนื่องจากการพิจารณาต่อสัญญาจ้างต้องเป็นไปตามสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นเพียงประเด็นรองในการพิจารณา โดยกฎหมายให้เป็นดุลพินิจของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งการพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างต้องดูเงินรายได้ในปีงบประมาณที่ผ่านมา กรณีนี้ผู้บริหารท้องถิ่นเพิ่งได้รับการรับรองผลการเลือกตั้งในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเลยหัวเวลาการเสนอเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ได้อนุมัติกรอบอัตรากำลังของผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จึงต้องดำเนินการจัดลำดับความสำคัญตามความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๖ และพ.ศ. ๒๕๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ ร้อยละ ๓๘.๒๕ และร้อยละ ๓๗.๔๖ ตามลำดับ ส่วนการจ้างพนักงานจ้างใหม่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ เนื่องจากพนักงานจ้างยังขาดตามแผนอัตรากำลังตามที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาให้ความเห็นชอบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น การจัดเก็บขยะ การกวาดถนน และงานบริการชาวบ้าน ตลอดจนงานพิมพ์เอกสาร และภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ กำหนดให้

/ค่าใช้จ่าย...

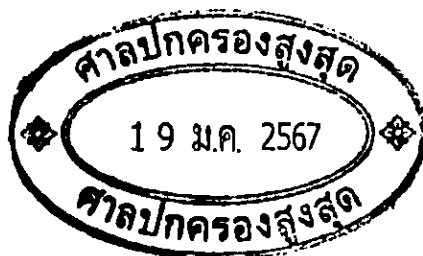
ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐ จึงทำการจ้างพนักงานจ้างและพนักงานจ้างเหมาบริการ ซึ่งมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ (๑) พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจต้องมีกรอบอัตรากำลังที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ค่าจ้างดังกล่าวจะผูกพันกับภาระงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาล และ (๒) พนักงานจ้างเหมาบริการดำเนินการจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ในหมวดค่าใช้จ่าย ภาระค่าใช้จ่ายไม่ผูกพันงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาล และผู้ถูกฟ้องคดีได้จ้างพนักงานจ้างตามภารกิจที่จำเป็น จำนวน ๑๔ คน ไม่ใช่จ้างพนักงานใหม่ ๑๙ คน ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เดิมผู้ถูกฟ้องคดีมีกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง จำนวน ๓๖ อัตรา ต่อมาเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างและให้พนักงานจ้างมาทำงานเป็นการจ้างเหมาบริการชั่วคราวก่อน ซึ่งไม่ใช่เป็นการเลิกจ้าง แต่ปรากฏว่ามีพนักงานจ้างรายเดิมมาทำงาน จำนวน ๑๘ คน และไม่มาทำงาน ๑๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสำรวจกรอบอัตรากำลังตามที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาได้ให้ความเห็นชอบ และพิจารณาตามภารกิจความจำเป็น จำนวน ๑๔ อัตรา ประกอบกับมีพนักงานจ้าง ๑๘ คน มากกว่าจำนวนอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องการเพื่อความเป็นธรรมและความเหมาะสมกับตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงประกาศรับสมัครเพื่อคัดเลือกพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา แต่พนักงานจ้างเดิมทั้ง ๑๘ คน ไม่มาทำงานและไม่ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่อย่างใด สำหรับขั้นตอนการคัดเลือกพนักงานจ้าง นั้น เทศบาลตำบลท่าช้างมีคำสั่งที่ ๒๕๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสรรหาและเลือกสรรคำสั่งที่ ๒๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการรับสมัครและคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ จากนั้นได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาและเลือกสรร ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ เรื่อง จ้างพนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ (สำหรับผู้มีทักษะ) ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยและประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาแล้ว สำหรับกรณีการข้มูลของ ป.ป.ช. นั้น เมื่อยังไม่มีคำพิพากษาของศาล จึงไม่อาจนำมารับฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีพฤติการณ์ก่อกวนแก่งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อปรากฏหลักฐานตามแบบแสดงรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่แสดงถึงกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

/ที่ระบุว่า...

ที่ระบุว่า ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน และผู้ถูกฟ้องคดีมีงบประมาณรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่จ่ายจากเงินรายได้ที่ไม่รวมถึงเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่จ่ายจริงคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ และมีวงเงินคงเหลือจากรายจ่ายด้านเงินเดือนฯ ที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๔๐ เป็นเงิน ๘๑๓,๐๗๗.๗๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประมาณการค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนฯ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๙ , ๓๗.๔๖ , ๓๖.๗๔ และ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง เรื่อง ขะลอกการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงไม่ถูกต้อง อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยืมเลิกตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าซ่าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งได้ระบุการรับสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน สังกัดกองช่าง จำนวน ๔ อัตรา แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป เมื่อผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี อยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เสนอ ก.ท.จ.นครราชสีมาพิจารณาต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศ ก.ท.จ.นครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิทวัสสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท. ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างที่พิพาท ในอัตราเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท สมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญาจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เดือนละ ๓,๙๒๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๘๒,๒๖๖.๐๕ บาท (๖๐,๙๖๐ + ๒๑,๒๖๖.๐๕) และโดยที่ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลให้ดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

/จนถึงวันที่...

จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์และอุทธรณ์เพิ่มเติมว่า ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือหารือกับจังหวัดนครราชสีมา ตามหนังสือ ที่ นม ๕๔๕๐๑/๑๑๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เรื่อง ขอรื้อและแจ้งผลการพิจารณาดำเนินการหาทางเยียวยาให้แก่ผู้ร้องเรียน และจังหวัดนครราชสีมาได้แจ้งตอบข้อหารือตามหนังสือ อำนวยการพิจารณาและแจ้งผล (ลับ) ที่ นม ๐๐๒๓.๑๓/๑๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง หารือการพิจารณาดำเนินการหาทางเยียวยาให้แก่ผู้ร้องเรียน สรุปความว่า จังหวัดนครราชสีมาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเลิกจ้าง นางสุรภา ด้านสันเทียะ และคณะ ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย เป็นกรณีครบกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้าง ซึ่งตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้มิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคสาม (ที่ถูกต้องคือ มาตรา ๑๑๘ วรรคสาม) กำหนดมิให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเลิกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางสุรภาและคณะแต่อย่างใด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการหรือพิจารณาการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน และเพื่อเป็นการเยียวยาให้แก่ผู้ร้องเรียนและคณะต่อไป อีกทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดตามคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๗๗/๒๕๖๒ กับคำพิพากษาของศาลปกครองนครราชสีมา ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ทำให้เกิดความโต้แย้งในหลักการพิจารณา มีคำพิพากษาของศาลปกครองทั้ง ๒ ครั้ง ในประเด็นเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขออุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งขัดกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๑๖/๒๕๖๒ ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรมกับผู้ถูกฟ้องคดีและความชัดเจนที่จะปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองให้ถูกต้อง และการที่ผู้ฟ้องคดีได้นำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและ

/ปราบปราม...

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มาให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ เนื่องจากศาลฟังข้อเท็จจริงที่ไม่ครบถ้วนนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าไม่เป็นธรรมเนื่องจากคดีดังกล่าวได้สิ้นสุดแล้ว และคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายกฟ้องไปแล้ว เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๑๖/๒๕๖๒ ที่พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการพิจารณาคดีปกครองแล้ว นอกจากนี้ เมื่อศาลปกครองรับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ และคดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกฟ้องคดีเคยชี้แจงว่าคดีนี้ยังอยู่ขั้นตอนของการพิจารณาของศาลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จังหวัดสุรินทร์ คดียังไม่ได้ข้อยุติและอยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์และจำเลย คดียังมีข้อต่อสู้ว่าใครมีอำนาจลงนามแทนผู้ถูกฟ้องคดีในช่วงเวลาดังกล่าวคือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเป็นประเด็นที่มีสาระสำคัญทางคดีและทางระเบียบกฎหมาย ซึ่งในประเด็นนี้จะเกี่ยวเนื่องการต่อสัญญาจ้างในขณะนั้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การตอบข้อหาหรือทางกฎหมายของจังหวัดไม่ถูกต้อง เพราะมิได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายให้ครบถ้วนทุกประเด็นก่อนตอบข้อหาหรือให้กับผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรม เพราะตามข้อเท็จจริงจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน และผู้ถูกฟ้องคดีมีงบประมาณรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่จ่ายจากเงินรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่จ่ายคิดเป็นเงินร้อยละ ๓๗.๑๘ และมีวงเงินคงเหลือจากรายจ่ายด้านเงินเดือนที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๔๐ เป็นเงินจำนวน ๘๑๓,๐๗๗.๗๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประมาณการค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๙ ร้อยละ ๓๗.๔๖ ร้อยละ ๓๖.๗๕ และร้อยละ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนดการที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีติดต่อกันมาเป็นเวลา ๔ ปี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยประกาศดังกล่าวได้ระบุการรับสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงานสังกัดกองช่าง จำนวน ๔ อัตรา แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติอยู่ต่อไป และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี

/อยู่ในเกณฑ์...

อยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนข้ออ้างตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ข้อ ๒.๓ ว่าคดีอาญาที่นางจุรีพร เสวตอมรกุล ถูกฟ้องเป็นจำเลยคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณา นั้น ปรากฏว่าศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ ได้มีคำพิพากษาแล้ว ในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๔๙/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๙๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องของโจทก์ทุกประการ ตามคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี และพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี และคู่กรณีไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีและไม่ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ โดยศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำขอให้พิจารณาคดีใหม่ คำแก้คำขอให้พิจารณาคดีใหม่ คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตามสัญญาเลขที่ ๓๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ตำแหน่ง คนงาน มีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ สิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน โดยอ้างว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีติดต่อกันมาเป็นเวลา ๔ ปี และได้รับการต่อสัญญาจ้างมาโดยตลอด และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/ตามแนวทาง...

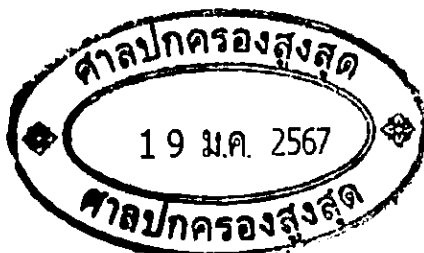
ตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีกับพวก จึงมีหนังสือร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดนครราชสีมาและผู้ตรวจการแผ่นดิน ต่อมา ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๒๓๖๘ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวก ในระยะเวลากระชั้นชิดที่จะสิ้นสุดสัญญาจ้างโดยไม่มีเหตุอันสมควร ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาส ที่จะตัดสินใจสมัครเข้าเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการได้ ประกอบกับงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ มีได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงเสนอแนะให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งกำกับดูแลคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) และสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาทบทวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบตามอำนาจหน้าที่ และหาทางเยียวยาผู้ฟ้องคดีกับพวกตามความเหมาะสม โดยเร่งด่วน ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ขอให้ ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินค่าตอบแทนรายเดือนและเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๒ เดือน เป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ นม ๕๔๕๐๑/๘๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีกับพวกให้เข้าร่วมประชุมในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผลการประชุมปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคนละ ๑๐๘,๐๐๐ บาท ส่วนผู้ถูกฟ้องคดียินดีจะรับผู้ฟ้องคดีกับพวกเข้าทำงานจ้างเหมาบริการตามระเบียบและ กรอบอัตรากำลังที่ขาด หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ นม ๕๔๕๐๑/๘๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกมาสมัครงานประเภท จ้างเหมาบริการ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ไปสมัครงานดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท พร้อม ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ (วันฟ้องคดี) เป็นเวลา ๔ ปี ๗ เดือน เป็นเงินจำนวน ๓๗,๑๒๕ บาท รวมต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยถึงวันฟ้องเป็นเงินจำนวน ๑๔๕,๑๒๕ บาท ให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชำระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจาก

/วันฟ้อง...

วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๖/๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๑๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ พิพากษายืน ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ต่อมา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยอ้างหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ที่แจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งอ้างคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๒๐๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่วินิจฉัยให้รับคำขอพิจารณาคดีใหม่เนื่องจากศาลฟังข้อเท็จจริงที่ไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นกรณีที่ศาลปกครองรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่รับฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำพิพากษาตามคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วย จึงอุทธรณ์เป็นคดีนี้ต่อศาลปกครองสูงสุด ส่วนผลของคดีอาญาที่อัยการสูงสุด โจทก์ และผู้ฟ้องคดี โจทก์ร่วมฟ้องนางจรัสพรในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้น ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๙๒/๒๕๖๕ สรุปได้ว่า เมื่อข้อหาตามที่โจทก์ฟ้องมิใช่คดีที่กำหนดอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เมื่อจำเลยรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจึงพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

/มาตรา...

มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดอกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โดยพฤติการณ์และเหตุผลแห่งรูปคดีมีเหตุอันสมควรรอการลงโทษจำคุกแก่จำเลยไว้ ๒ ปี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า ในการจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และเงินค่าจ้างของข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และลูกจ้าง ที่นำมาจากรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่าร้อยละสี่สิบของเงินงบประมาณรายจ่ายอื่นประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้ ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานจ้างมีสามประเภท ดังต่อไปนี้ (๑) พนักงานจ้างตามภารกิจ (๒) พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (๓) พนักงานจ้างทั่วไป ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การจ้างพนักงานจ้าง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน ... สำหรับพนักงานจ้างทั่วไปให้ทำสัญญาจ้างไม่เกินคราวละหนึ่งปี... โดยอาจมีการต่อสัญญาได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละเทศบาล... ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้เทศบาลจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ดังต่อไปนี้... (๓) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไป ให้กระทำในกรณีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง... ข้อ ๓๖ กำหนดว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการที่เทศบาลจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้าง และนำผล

/การประเมิน...

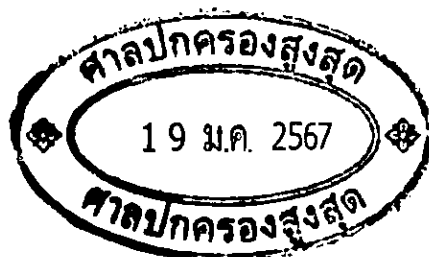
การประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ดังนี้... (๓) การต่อสัญญาจ้าง...
ข้อ ๕๔ กำหนดว่า สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีใหม่ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและคำพิพากษาได้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญซึ่งทำให้ผลแห่งคำพิพากษาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรม โดยผู้ฟ้องคดีและพวกรวม ๑๘ คน เห็นว่า ถูกเลิกจ้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ได้กล่าวหา ร้องเรียนการกระทำของนางจรีพร เสวตอมรกุล นายองค์การบริหารส่วนตำบลในขณะนั้น ตามหนังสือของนางสุรภา ด้านสันเทียะ ฉบับลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องไว้และตั้งคณะกรรมการไต่สวนและชี้มูลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อพิเคราะห์รายงานการไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวนซึ่งรวบรวมพยานบุคคล ๓๗ ปาก และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถจำแนกกลุ่มออกเป็น พยานบุคคลกลุ่มเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ประกอบด้วย นายกิตติศักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาล ให้ถ้อยคำยืนยันว่า นางจรีพรได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมาวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางจรีพรได้เรียกประชุมพนักงานเทศบาลและลูกจ้างพร้อมทั้งให้นโยบายการทำงานของผู้บริหารชุดใหม่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวต้อนรับ มีเนื้อหาทำนองเดียวกันกับระเบียบวาระที่ ๑ ตามรายงานการประชุมลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ แต่ในการประชุมวันนั้น ตนไม่ได้พูดเรื่องการต่อสัญญาจ้างพนักงานและการจ้างเหมาบริการแทน ส่วนรายงานการประชุมมีนายอาทิตย์นำมาให้พยานลงลายมือชื่อ แต่เมื่อตรวจดูแล้วเนื้อหาของรายงานมีหลายข้อความที่ตนไม่ได้พูดตนจึงไม่ได้ลงลายมือชื่อ แต่ต่อมามีผู้ใดลงลายมือชื่อในรายงานนี้ และนำไปใช้อย่างไรตนไม่ทราบ และเห็นว่านางจรีพรเข้ามาทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และได้มีการลงนามในประกาศชะลอการจ้างพนักงานสำหรับงบประมาณปี ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปจำนวน ๓๖ คน และมีการต่อสัญญากับพนักงานจ้างในปี ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘ คน ไม่ต่อสัญญาจ้าง ๑๘ คน ทั้งที่ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ของพนักงานทั้ง ๓๖ คน ครั้งที่ ๑ และ ครั้งที่ ๒ อยู่ในเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า ดี และผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกิน ร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่เนื่องจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๖ นางจรีพรจึงสั่งการให้ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ออกไปก่อน โดยนางจรีพรได้แจ้งให้พนักงานจ้างตามภารกิจและ

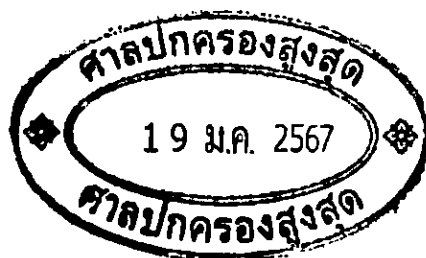
/พนักงานจ้าง...

พนักงานจ้างทั่วไปทุกคนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง แต่พนักงานจำนวน ๑๘ คน ไม่มาทำงานจ้างเหมาบริการ ส่วนการที่นางจรีพรจ้างพนักงานอื่นอีก ๑๒ ราย เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนไม่ทราบว่ามีกระบวนการจัดหาผู้รับจ้างอย่างไร นายอาทิตย์ พีระรัตนจินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ให้ถ้อยคำว่าได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของนายไพศาล ฤาเดช และนางสาวอาภาพร อินสระเกตุ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในระดับดี ในวันประชุมพนักงาน นางจรีพรได้เรียกชื่อและนามสกุลของพนักงานจ้างตามรายชื่อเรียงไปตามกอง เมื่อพนักงานจ้างยื่นขึ้นพุดทักทาย นางจรีพรจะถามเกี่ยวกับการทำงานครบครัน และถามว่าเป็นลูกหลานใคร โดยนางจรีพรจะจดบันทึกหรือทำเป็นสัญลักษณ์ไว้ในรายชื่อซึ่งอยู่ในมือของนางจรีพร เมื่อประชุมพนักงานจ้างเสร็จสิ้น นางจรีพรได้เรียกประชุมหัวหน้าส่วนราชการ ประกอบด้วย ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองต่าง ๆ และนายอาทิตย์เองในฐานะหัวหน้าสำนักปลัด โดยนางจรีพรได้ประชุมพูดคุยและแจ้งชื่อของพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ และให้หัวหน้าไปแจ้งพนักงานในสังกัดของแต่ละกองเอง แต่พยายามไม่แจ้งให้นายไพศาลและนางสาวอาภาพรทราบ เนื่องจากการเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะบุคคลทั้งสองไม่ได้กระทำอะไรผิด ส่วนรายงานการประชุมลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีนางจรีพร และนายราชัน สามิเข้าร่วมประชุมด้วย การประชุมมีเนื้อหาทำนองเดียวกับสำเนาบันทึกประชุมซึ่งพนักงานได้สวนให้ตนดู แต่ข้อความเท็จจริงถูกต้องหรือไม่ตนจำไม่ได้ หลังประชุมเสร็จ นางจรีพรให้เจ้าหน้าที่สำนักปลัดจัดทำรายงานการประชุมและนำมาให้ลงลายมือชื่อตนจึงได้ลงลายมือชื่อโดยที่ยังไม่ได้อ่านเพราะเห็นว่ามีการประชุมกันจริง และตนไม่ได้แจ้งให้นายไพศาลและนางสาวอาภาพร มาทำงานจ้างเหมาในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง นางกัญญา ตำแหน่งบุคลากร ให้ถ้อยคำว่า ตนรับผิดชอบเกี่ยวกับงานบริหารงานบุคคล เช่น การบรรจุแต่งตั้งและงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน ซึ่งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทุกคน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ทั้ง ๓๖ คน อยู่ในเกณฑ์ดี ตนไม่ทราบเรื่องที่ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ เพราะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำและการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ขณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีใช้แผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (รอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) โดยแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างดังกล่าว ตนได้ทำร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ได้เห็นชอบแผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี ดังกล่าวแล้ว ในรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ ลงวันที่

/๒๖ กันยายน...

๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ โดยแผนอัตรากำลังดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เกี่ยวกับการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างผู้ถูกฟ้องคดี จำนวน ๑๔ อัตรา ตามประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น ขอชี้แจงว่า มีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ตนไปพบนางจรีพรในห้องทำงานของนายกเทศมนตรี เมื่อไปถึงห้องทำงานนายกเทศมนตรี ได้พบนางจรีพร นายกิตติศักดิ์ นายอาทิตย์ และบุคคลอื่นอีกประมาณ ๓ คน เข้าใจว่าเป็นหัวหน้าส่วนราชการในแต่ละกองตนได้รับแจ้งจากผู้ที่อยู่ในห้องทำงานนายกเทศมนตรีต้องการให้เทศบาลตำบลท่าช้างต่อสัญญาพนักงานจ้างซึ่งยังคงทำงานอยู่ในขณะนั้น จำนวน ๑๘ คน ส่วนพนักงานจ้างอีก ๑๘ คน ที่ไม่ได้มาทำงานแล้ว ไม่มีการพูดถึง และได้แจ้งว่าจะจ้างพนักงานใหม่ จำนวน ๑๔ คน พร้อมระบุตำแหน่งมาให้ด้วย แล้วให้ตนไปจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง จากนั้นตนได้จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องให้นางจรีพร เศวตอมรกุล ลงนามในเอกสารต่าง ๆ ต่อมามีการสอบคัดเลือก ซึ่งผู้เข้าสอบทั้ง ๑๔ คน ได้รับคะแนนผ่านการคัดเลือก ปรากฏตามเอกสารประกาศผลการสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเทศบาลตำบลท่าช้างได้จ้างผู้สอบคัดเลือกได้ทั้ง ๑๔ คน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ปรากฏตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และเอกสารบัญชีแนบท้ายคำสั่งดังกล่าว ตนไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดในเรื่องกล่าวหานี้มาก่อน นายยศวริศ ผู้อำนวยการกองช่างให้ถ้อยคำว่าเป็นปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กองช่างมีบุคลากร ตำแหน่งพนักงานจ้างจำนวน ๑๑ คน ต่อสัญญาจ้างในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จำนวน ๓ คน และไม่ต่อสัญญาจ้าง ๘ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งที่พนักงานจ้างทุกคนมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ปี ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าระดับดี ในการประชุมทางจรีพรทำสัญลักษณ์ไว้ในกระดาษรายชื่อหลังจากเรียกสอบถามพนักงานจ้างเป็นรายบุคคล และหลังจากประชุมพนักงานจ้างเสร็จก็ได้เรียกหัวหน้าส่วนและผู้อำนวยการกองประชุมต่อโดยนางจรีพร แจ้งรายชื่อผู้ที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างและให้ตนไปแจ้งพนักงาน แต่ตนไม่แจ้งเพราะเห็นว่าบุคคลทั้ง ๘ คน รับรู้การไม่ต่อสัญญาจ้างแล้วและหากถามกลับมาว่า เหตุใดจึงไม่ต่อสัญญาจ้าง ตนกลัวว่าจะตอบไม่ได้ ตนไม่ทราบเกี่ยวกับประกาศชะลอการจ้างลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่ได้ไปติดต่อเชิญชวนให้ผู้รับจ้างคนใหม่เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการ และไม่ทราบเรื่องการสมัครและการจ้าง กลุ่มผู้เสียหายที่ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างมีนางจันทิมา ท้องพิมาย ให้ถ้อยคำว่าเป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ ให้ถ้อยคำว่าเป็นวันที่

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ในตำแหน่ง ผู้ดูแลเด็ก เป็นพนักงานจ้างทั่วไป (คนงาน) สังกัดงานการศึกษาปฐมวัย กองการศึกษา ทำหน้าที่ดูแลเด็ก และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ - ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนผลการประเมิน การปฏิบัติงานในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงเช้านางจรีพร เศวตอมรกุล นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง เดินทางมายังผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อทำพิธีบวงสรวงศาลพระภูมิเจ้าที่ และช่วงบ่ายได้เรียกเจ้าหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าประชุมพร้อมกันที่ห้องประชุมชั้น ๓ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ก่อนเข้าห้องประชุม นางจรีพรไม่ให้เจ้าหน้าที่ทุกคนนำโทรศัพท์มือถือ เข้าห้องประชุมโดยไม่ทราบสาเหตุ เริ่มแรก นายกิตติภักดิ์ ปลัดเทศบาล กล่าวเปิดประชุมแจ้งผลการเลือกตั้งและกล่าวต้อนรับนายกเทศมนตรีใหม่ ต่อมา นางจรีพรได้ให้พนักงานจ้างทั่วไปและ พนักงานจ้างตามภารกิจแนะนำตัว แล้วสอบถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคน เช่น เป็นลูกหลานใคร ทำงานมานานแล้วหรือไม่ และนางจรีพร แจ้งว่า รู้ว่าใครเลือกนางจรีพรเป็นนายกเทศมนตรี หรือไม่เลือก สอบถามจนครบทุกคน ประชุมเสร็จเวลา ประมาณ ๑๖ นาฬิกา ต่อมาเวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ได้แจ้งทางโทรศัพท์มือถือส่วนตัวของตนเองว่า เขาไม่ต่อ สัญญาให้แล้ว ไม่ต้องมาทำงานวันจันทร์ ซึ่งตนเข้าใจคำว่า เขา หมายถึง นางจรีพรที่เป็นผู้ไม่ต่อ สัญญาจ้างให้ตน แต่ไม่มีการบอกสาเหตุที่ไม่ต่อสัญญาจ้าง ต่อมา วันจันทร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนจึงเข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างตามปกติ พบว่ามีคนงานใหม่มาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ประมาณ ๑๐ กว่าคน รวมถึงนางนภา ถอยกระโทก มาทำงานดูแลเด็กแทนหน้าที่ตนด้วย จึงสอบถาม สาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้างจากนายกิตติภักดิ์ แต่นายกิตติภักดิ์ ไม่ตอบสาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้าง จึงเดินทางไปร้องเรียนที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ทำให้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาตนไม่ได้เข้าไปทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา มีการอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ ซึ่งไม่เป็นความจริง ตนขอยืนยันว่าไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง และไม่เคยมีผู้ใดพูดถึงเรื่องการจ้างเหมาบริการในช่วงเดือน กันยายน ๒๕๕๕ สำหรับเหตุการณ์ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงบ่าย นางจรีพรได้เรียก ประชุม ตนจำได้ว่า นายกิตติภักดิ์ เฉพาะเรื่องการกล่าวต้อนรับนางจรีพร ส่วนเรื่องระเบียบวาระที่ ๓ และระเบียบวาระที่ ๔ ที่มีการบันทึกการประชุมไว้ นายกิตติภักดิ์ไม่ได้แจ้งให้ตนทราบ และไม่มีผู้ใดพูดถึง เรื่องการต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการ รวมถึงไม่มีผู้ใดพูดถึงเรื่องการเรียกประชุมสภาเทศบาล และตน ไม่เคยพบเห็นประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง สำหรับ พนักงานจ้างรายใหม่ตนรู้จักนางจำลอง ไกรกลาง นางนภา ถอยกระโทก นางสาวจิราภรณ์ ปลั่งกลาง และนางณัฐชุลธิดา ช่วงศรี โดยบุคคลทั้งสี่มีความสนิทสนมกับนางจรีพร ส่วนนางสาวจิราภรณ์

/เป็นบุตร...

เป็นบุตรของผู้ใหญ่ยิ่ง บ้านหนองบัว ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนให้นางจรีพร เป็นนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง และตนไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรร เป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคล เพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง และ นายไพศาล ฤาเดช ให้ถ้อยคำว่าเป็นพนักงานจ้าง ที่ผู้ถูกฟ้องคดีในตำแหน่งนักการภารโรง มีหน้าที่ทำความสะอาดสำนักงาน คูแลปิด - เปิดประตูสำนักงาน และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นพนักงานดับเพลิง สังกัดงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ นาฬิกา นายกมล เชียงหนู พนักงานดับเพลิง ซึ่งทำงานกองเดียวกันกับตน ทราบข่าวการถูกเลิกจ้างก่อนจึงได้โทรศัพท์แจ้งให้ ตนทราบว่า มีชื่อตนด้วย ตนจึงโทรศัพท์สอบถามนางรัตนา หวัดสูงเนิน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาใน สำนักปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่า มีชื่อตน ด้วยหรือไม่ ซึ่งก็ได้รับคำตอบว่า มี จึงสงสัยว่าเหตุใด จึงเลิกจ้างตน ทั้งที่ตนก็ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕ ในระดับดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างงานตนต่อดังเช่นที่เคยปฏิบัติมา ดังนั้น วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนจึงไปปฏิบัติงานตามปกติ แต่กลับปรากฏว่ามีบุคคลชื่อ ก้อย ซึ่งอยู่ หมู่บ้านติดกันมาทำงานแทนตนแล้ว แต่ตนก็ยังคงไปทำงานต่ออีกประมาณ ๒ - ๓ วัน เพื่อจะมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่ง แต่สุดท้ายก็ไม่ได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด แต่ในส่วนของนายกมล เชียงหนู กลับมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง จากเลิกจ้าง เป็นจ้างต่อ โดยนายกมลยังคงมาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน ในกรณีการจ้างนายกมลให้ทำงานต่อ นั้น ตนทราบว่า มีญาติของนายกมล ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนนางจรีพร ได้เข้าไปขอรื้อนางจรีพรให้จ้างนายกมลทำงานต่อไป แต่ตนไม่ทราบ สาเหตุที่นางจรีพรไม่ให้ตนเข้าไปทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดี และตนไม่เคยพบเห็นประกาศ ชะลอ การจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ อีกทั้งไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตน มาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง สำหรับการประชุมพนักงาน เทศบาลลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ตนขอยืนยันว่า รายงาน การประชุมดังกล่าวไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เนื่องจากในวันดังกล่าวไม่ได้มีการประชุมพูดคุยกัน เกี่ยวกับเรื่องงานของผู้ถูกฟ้องคดี และเรื่องการจ้างเหมาบริการแต่อย่างใด เพียงแต่ให้ผู้ร่วม ประชุมแต่ละคนแนะนำตัวเองต่อนางจรีพรว่า มีชื่ออะไร ทำงานที่กองไหนตำแหน่งอะไร บ้านอยู่ หมู่ที่เท่าไร และเป็นลูกหลานใครเท่านั้น หลังจากแนะนำตัวแล้วเสร็จก็ได้แยกย้ายกันไปปฏิบัติงาน ตามปกติ แต่หัวหน้ากองแต่ละกองคงอยู่ประชุมกับนางจรีพรต่อไป ตนรู้จักบุคคล ๓ คน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับนางจรีพร และเข้ามาทำงานในเทศบาลแทนตนกับพวกรวม ๑๔ คน ตนไม่ทราบ ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้าง

/เทศบาล...

เทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง นางสาวเอื้อพร ระวังงานให้ถ้อยคำว่าเป็นพนักงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ (ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ) สังกัดกองช่าง ทำหน้าที่ช่วยงานเจ้าหน้าที่ธุรการ งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน งานจัดซื้อจัดจ้าง งานแจ้งซ่อม และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ระดับดีมาก ส่วนปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ ได้รับโทรศัพท์จากวิศวกรโยธา แจ้งตนว่า วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ไม่ต้องมาทำงานแล้ว เพราะนางจรีพรไม่ต่อสัญญาจ้างให้ ตนไม่เคยพบเห็นประกาศ ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง ส่วนเรื่องการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางสาวเอื้อมพรให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันกับนายไพศาล สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่ต้นรู้จักจำนวน ๑๐ คน ที่เข้ามาทำงานแทน มีความสัมพันธ์กับนางจรีพรในทางใดทางหนึ่งทุกคน รายละเอียดปรากฏในสำนวนการไต่สวนแล้ว ตนไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง พยานบุคคลกลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มของผู้ฟ้องคดีมีนางจำลอง ไกรกลาง ให้ถ้อยคำว่าเป็นนางจรีพรมาหาเสียง แต่เมื่อครั้งที่นางจรีพรมาหาเสียงในหมู่บ้านหนองหอย ได้ร่วมเดินไปกับคณะของนางจรีพรเพื่อไปพบกับราษฎรในหมู่บ้านหนองหอย เมื่อปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๕ นางรำพึง ยอดรัก ซึ่งเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง อยู่ทีมเดียวกับนางจรีพร ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และเป็นญาติกับตน ได้มาบอกตนว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะรับสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน ทำให้วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ ต่อมาได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ต่อมาวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมาจนถึงต้นปี ๒๕๕๙ ได้รับการบรรจุให้ทำงานในตำแหน่งคนงาน และนางบุญสม นิลโต ให้ถ้อยคำว่าเป็นนางจรีพรมาหาเสียงในปี ๒๕๕๕ ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งอยู่ทีมเดียวกับนางจรีพร ปรากฏผลว่าตนไม่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ภายหลังจากที่มีการเลือกตั้ง ๒ - ๓ วัน ได้มีการนัดพบปะพูดคุยกันของผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ทีมงานเดียวกับนางจรีพร ที่บ้านพักของนางจรีพร โดยนางจรีพรได้สอบถามผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ได้แก่ ตน นายสุชาติ พิณศิริ และนายโกศล

/พระโบราณเมือง...

พระโบราณเมือง ว่าใครต้องการเข้ามาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างบ้าง โดยตน นายสุชาติ และ นายโกศลตอบตกลง แต่ขณะนั้นยังไม่ทราบว่าแต่ละคนได้ทำงานในตำแหน่งใด ต่อมา มีบุคคลแจ้งให้ตนเข้าไปทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ดูแลสวนสาธารณะโดยเข้าไปทำงานในตำแหน่งจ้างเหมาบริการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสวนสาธารณะ ได้รับค่าตอบแทนในเดือนตุลาคม จำนวน ๖,๖๐๐ บาท และเดือนพฤศจิกายน จำนวน ๓,๓๐๐ บาท โดยวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้สมัครเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน สังกัดกองช่าง และได้รับการบรรจุให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าว และเริ่มทำงานตำแหน่งคนงาน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมาจนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ นอกจากนี้ พนักงานได้สวนได้ได้สวนพนักงานจ้างรายอื่นให้คำสอดคล้องกันว่า ที่ได้เข้ามาทำงานที่เทศบาลนั้น เพราะมีความสัมพันธ์กับนางจุรีพร ไม่ว่าจะทางใดทางหนึ่ง ส่วนนางจุรีพรชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขึ้น ระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งได้มีพนักงานจ้างกลุ่มที่ถูกเลิกจ้างดังกล่าวได้ไปหาเสียงช่วยเหลือผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาล และนายกเทศมนตรีคนเดิมอย่างออกหน้าออกตา เมื่อผลปรากฏว่า ทีมของตนชนะการเลือกตั้ง แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่ได้ประกาศผลรับรองก็ได้ทราบข่าวว่า จะมีพนักงานจ้างจำนวนหนึ่งลาออกหรือไม่มาทำงานเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งตนก็ยังไม่ได้คิดอะไรมาก แต่หลังจากวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ยังมีข่าวพนักงานจ้างหลายคนจะลาออกอยู่อีก จึงทำให้ตนต้องหาทางแก้ไขปัญหา และได้ปรึกษากับทีมงานในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรีและสมาชิก โดยมีการประชาสัมพันธ์เป็นการทั่วไปว่า ใครมีลูกหลานที่มีความรู้ความสามารถ และพร้อมที่จะทำงานกับเทศบาลขอให้สมัครเข้ามาเพื่อคัดเลือก ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ตนและคณะได้มาไหว้ศาลพระภูมิขอพรเพื่อเป็นสิริมงคลก่อนเข้าทำงาน และถือโอกาสมาพบปะพนักงานเทศบาล ซึ่งในขณะนั้นได้มีการประชุมของพนักงานอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับข้าพเจ้าไม่ได้เป็นผู้บริหารในสมัยที่ผ่านมา จึงประสงค์ที่จะพูดคุยกับพนักงานจ้างเป็นการทั่วไป โดยพบว่าเจ้าหน้าที่ก็มีแต่คนเดิม ๆ จึงกล่าวแนะนำตัวเท่านั้น ส่วนนายราชัน เศวตอมรกุล ซึ่งเป็นสามีของข้าพเจ้าได้แจ้งให้พนักงานระหว่างพบปะพูดคุยขอให้นำโทรศัพท์เก็บไว้นอกห้องประชุมเพื่อไม่ให้เกิดเสียงรบกวนขณะพูดคุย หรือมีการใช้โทรศัพท์ระหว่างประชุม ซึ่งตนและสามีไม่มีเจตนาอื่น ส่วนกรณีวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นประเด็นปัญหาเร่งด่วนมาก ๆ คือ มีพนักงานจ้างกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันไม่มาทำงาน ส่งผลให้ภารกิจของเทศบาลต้องหยุดชะงักลง คือ งานบริการเก็บขยะและกวาดถนน ดังนั้น พอช่วงสาย ตนต้องแก้ไขปัญห โดยแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรี และสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งและไม่ได้รับการเลือกตั้งเพื่อหาคนมาทำงาน และในวันเดียวกันนั้นได้ประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้างทุกตำแหน่ง

/เพื่อความ...

เพื่อความเสมอภาคซึ่งไม่ใช้การเลิกจ้าง โดยให้พนักงานจ้างทุกคนทั้งเก่าและใหม่ที่มาทำงานในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น จ้างให้เป็นพนักงานจ้างเหมาบริการทุกคน เป็นเวลา ๖ เดือน เริ่มวันที่ ๑ - ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อการแก้ไขปัญหารุ่งด่วนเสียก่อน เพราะตนยังต้องเตรียมตัวจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ได้ล่วงเลยผ่านตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนประเด็นที่ลูกจ้างไม่มาทำงาน ตนได้กำชับให้เจ้าหน้าที่ให้พิจารณาระเบียบ และกฎหมายกระทรวงมหาดไทย และประกาศ ก.ท.จ.นม.ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่พบว่ามีข้อห้ามที่กำหนดคุณสมบัติการเป็นพนักงานจ้างเทศบาลว่าห้ามบุคคลใกล้ชิดหรือเคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล มาสมัครเป็นลูกจ้างเทศบาล หรือกฎหมายใดกำหนดว่าไม่ให้ผู้เคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเข้าทำสัญญาจ้างกับเทศบาลเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการ สำหรับบางคนที่สมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างได้แนะนำมานั้นเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่สนใจมาสมัครงาน ซึ่งทุกคนที่มาสมัครงานนั้นก็เป็นผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้างทั้งหมด ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายตามกรอบพนักงานจ้าง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) มีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลคิดร้อยละ ๓๘.๒๕ ร้อยละ ๓๗.๕๖ ร้อยละ ๓๖.๗๔ ร้อยละ ๓๘.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งข้าราชการประจำเป็นผู้คำนวณไว้เรียบร้อยแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบล่วงหน้าว่าจะไม่ต่อสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดสัญญานั้น เห็นว่า สัญญาจ้างดังกล่าวเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขเวลาสิ้นสุดสัญญาจ้างกำหนดไว้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่จำเป็นต้องมีการบอกกล่าวล่วงหน้า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ปฏิบัติตามการสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตามวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติว่า เมื่อพนักงานจ้างปฏิบัติหน้าที่จนครบกำหนดสัญญาจ้าง หากผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี ให้ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างผู้นั้น เห็นว่า มิได้มีผลทำให้สัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน เปลี่ยนเป็นสัญญาที่ไม่มีกำหนดระยะเวลาแน่นอน หรือมีผลทำให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณี หากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว

นอกจากนี้ ยังมีพยานเอกสารประกอบด้วย ๑. แผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้างตามภารกิจจำนวน ๓๖ อัตรากำลัง ซึ่งเป็นแผนปีงบประมาณ ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ แสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรโดยเฉลี่ยทุกปีไม่ถึงร้อยละ ๔๐ สูงสุดเพียงร้อยละ ๓๘.๒๕ เท่านั้น ซึ่งไม่เกินอัตราตามที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ ๒. รายงาน

/การประชุม...

การประชุมวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๔ นาฬิกา ซึ่งนายอาทิตย์ปฏิเสธรว่าไม่ได้จดยางานการประชุม มีเพียงเจ้าหน้าที่สำนักปลัดเทศบาลจัดทำรายงานการประชุม ซึ่งรายงานการประชุมดังกล่าวมีนายกิตติศักดิ์ ปลัดเทศบาลกับเจ้าหน้าที่เทศบาล รวม ๒๕ คน ผู้ฟ้องคดีกับพวกซึ่งเป็นลูกจ้างทั่วไปอีก ๓๖ คน รวมทั้งพนักงานจ้างอื่นอีก ๖ คน รวม ๖๗ คน เข้าร่วมประชุม โดยระเบียบวาระที่ ๑ นายกิตติศักดิ์ ในฐานะประธานในที่ประชุมได้แจ้งเกี่ยวกับการรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิก เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ส่วนระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ แจ้งว่าสัญญาจ้างพนักงานที่จะ สิ้นลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ทางแก้เบื้องต้นคือ จะต้องจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงาน จ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หลังจากนั้นรอดูนโยบายผู้บริหาร เพราะรายได้เทศบาลปีที่ผ่านมาต่ำกว่า ประมาณการไว้มาก รายงานการประชุมดังกล่าวลงนามผู้จัดบันทึกคือนายอาทิตย์ ๓. ประกาศเทศบาล ตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ โดยระบุว่า ค่าใช้จ่ายด้านการ บริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ เทศบาลจึงขอชะลอการจ้างไว้ก่อนจนกว่าจะปรับลดภาระ ค่าใช้จ่ายให้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ แล้วจะประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานกับเทศบาลต่อไป ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ลงนามโดยนางจรีพร ๔. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัคร บุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ และ ๕. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินตรวจสอบงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปี ๒๕๕๖ ของเทศบาล ตำบลท่าช้าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ เท่านั้น มิได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่เทศบาลตำบลท่าช้าง กล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะประธาน ก.ท.จ. นครราชสีมา ตรวจสอบภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ทั้งนี้ หากภาระค่าใช้จ่าย ดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่าย ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมิให้เกิดปัญหา เช่นนี้อีก กรณีการเลิกจ้างที่ไม่รอบคอบโดยขอให้จังหวัดนครราชสีมาแจ้งเทศบาลตำบลท่าช้าง ให้ปรับปรุงกระบวนการทำงาน และพิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจาก ความบกพร่องที่เกิดขึ้น

เมื่อพิเคราะห์คำพยานบุคคลอันประกอบด้วยกลุ่มเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ต่างยืนยันว่ากรอบอัตรากำลังและค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ และอยู่ใน ระดับเฉลี่ยสูงสุดไม่เกิน ๓๘.๒๕ ส่วนนางจรีพรก็ยอมรับในถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลในร้อยละอัตราดังกล่าว โดยอ้างว่าข้าราชการประจำ เป็นจำนวนไว้ออให้ผู้บริหารเทศบาลลงนาม จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการ บริหารบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคล

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น และพยานกลุ่มดังกล่าวยืนยันว่า กลุ่มพนักงานจ้างที่มีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบที่ ๑ และรอบที่ ๒ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในระดับดี ทั้ง ๓๖ คน จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีสามารถจ้างโดยการต่อสัญญาจ้างพนักงานดังกล่าวออกไปได้อีกเนื่องจากไม่มีข้อห้ามเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลที่เกินร้อยละ ๔๐ ประกอบกับวิทวัสสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งถึงผู้ว่าราชการการทุกจังหวัด มีสาระสำคัญว่า พนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้าง หากผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี และหากลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่มีความจำเป็นจะต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างผู้นั้นก็ต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างดังกล่าวต่อไป ดังนั้น การที่นางจรีพร เศวตอมรกุล สั่งให้ชะลอการจ้างผู้ฟ้องคดีและพนักงานจ้างอื่นตามประกาศ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นประกาศอันแสดงข้อความที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ประกอบกับเอกสารการประชุม ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีนายกิตติศักดิ์ ปลัดเทศบาล เป็นประธานในที่ประชุมเชื่อว่าหาได้เกิดจากการที่ปลัดเทศบาลประสงค์จะจัดให้มีการประชุมภายในหน่วยงานดังกล่าวอยู่ก่อนแล้วตามที่นางจรีพรกล่าวอ้างไม่ แต่เกิดจากการที่นางจรีพร มีความประสงค์จะพบปะกับเจ้าหน้าที่และพนักงานจ้างตามภารกิจและลูกจ้างทั่วไป ซึ่งในวันดังกล่าวพยานกลุ่มนี้ยืนยันว่าในการประชุมนั้นมีเพียงการชี้แจงเกี่ยวกับผลการเลือกตั้งและแนะนำตัวนายกเทศบาลตำบลท่าช้างเท่านั้น ในที่ประชุมนางจรีพร ได้สอบถามชื่อและความสัมพันธ์ว่าพนักงานจ้างดังกล่าวเป็นลูกหลานใคร พร้อมจดบันทึกไว้ในกระดาษรายชื่อซึ่งอยู่ในมือนางจรีพร โดยไม่มีวาระการประชุมเรื่องการชะลอการจ้างเนื่องจากเทศบาลมีงบประมาณเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ดังนั้น การประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการจดบันทึกวาระการประชุมที่ไม่เคยมีข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ในวาระการประชุมนั้นจริง โดยนายกิตติศักดิ์ ในฐานะประธานในที่ประชุมยืนยันว่าตนไม่ได้กำหนดวาระที่ ๓ ในการประชุมดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำพยานกลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจลูกจ้างทั่วไป รวมถึงผู้ฟ้องคดีซึ่งได้ยืนยันในทำนองเดียวกัน จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้มากกว่าข้ออ้างของนางจรีพรว่า นายกิตติศักดิ์ได้จัดให้มีการประชุมพนักงานจ้าง เพื่อประชุมในเรื่องดังกล่าวในวันเวลาดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับกลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มผู้ฟ้องคดียืนยันว่า ได้ทราบเรื่องการสมัครงานจากนางจรีพรบ้างและคนใกล้ชิดของนางจรีพรบ้าง ซึ่งเป็นการบอกกล่าวกันเองเป็นการภายใน จากข้อเท็จจริงที่รับฟังและพยานบุคคลประกอบพยานเอกสารข้างต้น แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนางจรีพรว่า จงใจที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน เนื่องจากอคติส่วนตัวที่มีมูลเหตุจูงใจจากการที่นางจรีพรทราบว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นฝ่ายของนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างคนก่อน ซึ่งเป็นคู่แข่งกับนางจรีพร และนางจรีพรยอมรับในถ้อยคำพยานของผู้กล่าวหาว่า ตนทราบว่าบุคคลเหล่านั้นได้แสดงออกถึงการสนับสนุนนายกเทศมนตรีคนเก่า

/ด้วยการ...

ด้วยการช่วยเหลือเลือกตั้ง ดังนั้น เมื่อสัญญาจ้างพนักงานสิ้นสุดลง นางจรีพรจึงอ้างเหตุงบประมาณรายจ่ายด้านบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ มาเป็นข้ออ้างเพื่อไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ทั้งที่ตำแหน่งงานดังกล่าวยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวตามภารกิจที่มีอยู่ต่อไป ซึ่งเป็นไปตามแผนกรอบอัตรากำลังปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ ที่ ก.ท.จ. นครราชสีมา อนุมัติแผนกรอบอัตรากำลังดังกล่าวให้แล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีกับพวกมีผลการประเมินย้อนหลังไม่ต่ำกว่าระดับดี และงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาลตำบลท่าช้างไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ด้วยเจตนาดังกล่าวข้างต้นของนางจรีพร ทำให้การใช้อำนาจเป็นไปโดยมิชอบ แม้นางจรีพรจะอ้างว่าศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วว่า การไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย คดีถึงที่สุดแล้ว การกระทำของตนจึงชอบด้วยกฎหมาย แต่จากการไต่สวนข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่ได้วินิจฉัยมาโดยลำดับ ทำให้เห็นได้ว่าข้อเท็จจริงที่นางจรีพรยกขึ้นอ้างนั้นไม่ถูกต้องตรงกับพยานเอกสาร ทั้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี แผนกรอบอัตรากำลัง และงบประมาณด้านบุคลากร รวมทั้งเหตุผลในการประกาศรับสมัครพนักงานจ้างใหม่ที่อ้างว่า งบประมาณบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่จ้างพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป แต่กลับประกาศรับสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการ โดยไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบในเรื่องดังกล่าว การที่นางจรีพรละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในฐานะผู้บริหารสูงสุดของเทศบาลตำบลท่าช้าง และหนังสือเวียนของกระทรวงมหาดไทย ตามวิญญูการสื่อสารดังกล่าว ทั้งยังแสดงข้อความที่ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงต่อศาลปกครอง ถือได้ว่านางจรีพร เศวตอมรกุล ได้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ได้มีความผิดฐานฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งยังเป็นการสร้างเอกสารหลักฐานที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริง ดังที่พยานทั้ง ๒ กลุ่ม ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนของ ป.ป.ช. ทั้งยังมีการจ้างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเคยเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลในที่มงานของผู้ฟ้องคดี หรือคนใกล้ชิดโดยที่พยานกลุ่มดังกล่าวยืนยันว่าเหตุที่ตนได้มาสมัครเป็นพนักงานจ้างของเทศบาลแทนผู้ฟ้องคดีและลูกจ้างกลุ่มเดิมเนื่องจากมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนางจรีพร โดยได้รับแจ้งให้มาสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการรวมทั้งสิ้น ๑๔ คน พฤติการณ์แห่งคดีของนางจรีพร จึงเป็นการที่ได้กระทำความผิดฐานฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติ

/ตามหรือ...

ตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤตินทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย แก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด ดังนั้น จึงเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี โดยนางจूरีพร เสวตอมรกุล ใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี ทั้งที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดนครราชสีมาเห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งระบุอัตราตำแหน่งพนักงานจ้างที่คาดว่าจะต้องใช้ ๓๖ อัตรา รวมทั้งผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิญญูสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและทำให้ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย ให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่ง อย่างไม่ดีก็ดี ท่านว่าผู้้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์ และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สิน อันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับ ให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้ก่อกำขึ้นนั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้าง จะสิ้นสุดลง ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลท่าช้าง เลขที่ ๓๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในอัตราเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้าง ให้กับผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนดังกล่าว กรณีจึง สมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญา จ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็น ระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๓,๙๒๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานและช่วยพนักงานจ้างให้มีรายได้เพียงพอ ต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับ เงินค่าครองชีพชั่วคราว

/คดีมีปัญหา...

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดเพียงใด พิเคราะห์ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น... เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบ เกี่ยวกับการพิจารณาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างต่อเนื่องตามภารกิจที่มีอยู่เดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงตกเป็นผู้ผิดนัดนับแต่วันดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การจ่ายเงินค่าตอบแทนในแต่ละเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีอย่างช้าภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีรวม ๔ ปี ๒๐๗ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๒๐,๘๗๘.๘๐ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นจำนวน ๘๑,๘๓๘.๘๐ (๖๐,๙๖๐ + ๒๐,๘๗๘.๘๐) และโดยที่ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลให้ดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ใช้บังคับ ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วย อัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความ ในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระ เสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

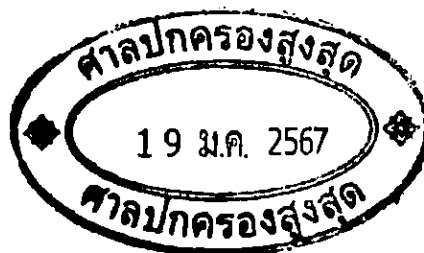
กรณีอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีครบกำหนด ระยะเวลาในสัญญาจ้าง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดให้ มิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคสาม (ที่ถูกคือ มาตรา ๑๑๘ วรรคสาม) กำหนดมิให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเลิกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลา ดังนั้น เทศบาลตำบลท่าช้างจึงไม่จำเป็นต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเลิกจ้างเมื่อครบกำหนดระยะเวลาจ้างนั้น เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมาย

/ที่ใช้บังคับ...

ที่ใช้บังคับระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งเป็นนิติสัมพันธ์ทางแพ่งระหว่าง
 เอกชนกับเอกชน แต่สัญญาจ้างพนักงานระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นนิติสัมพันธ์ภายใต้
 สัญญาทางปกครอง การวินิจฉัยข้อพิพาทแก่คดีจึงมิใช่พิจารณาตามหลักกฎหมายตามมาตรา ๑๗
 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง หากแต่จะต้อง
 พิจารณาภายใต้กฎหมายที่กำหนดนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีคือ นิติสัมพันธ์
 ภายใต้กฎหมายปกครอง ซึ่งกรณีนี้หากเป็นข้อพิพาทอันเกิดจากการโต้แย้งสิทธิตามสัญญาจ้าง
 ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง แต่เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง
 และไม่มีข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติหลังจากสัญญาสิ้นสุดลง จึงมิใช่ข้อพิพาทเกี่ยวกับ
 สัญญาทางปกครองอีกต่อไป แต่เป็นข้อพิพาทอันเกิดจากความสัมพันธ์ในอีกลักษณะหนึ่งที่มี
 กฎหมายรับรองสิทธิของพนักงานจ้างเดิม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะ
 และมีพนักงานจ้างเดิมร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามภารกิจที่มีอยู่ หากครบสัญญาจ้างแล้ว
 หากผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างดังกล่าวเฉลี่ยย้อนหลังหนึ่งปีไม่ต่ำกว่า
 ระดับดี และลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ยังต้องปฏิบัติต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่
 ต้องจ้างพนักงานจ้างเดิมเหล่านั้นเพื่อให้ร่วมจัดทำบริการสาธารณะต่อไปในหน้าที่เดิม เพื่อให้
 สอดคล้องกับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้
 ตามหนังสือวิญญูสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ประกอบ
 หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๓๔.๒/ว ๓๖๖๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน
 ๒๕๔๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องพิจารณาและจัดให้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิมที่ปฏิบัติ
 หน้าที่จนครบสัญญาให้ทำงานต่อไป แต่กลับละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและ
 ระเบียบดังกล่าว และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบ
 ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คดีนี้ศาลปกครองไม่อาจนำคำวินิจฉัย
 ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มาเป็นเหตุผล
 ในการพิจารณาคดีใหม่ เพราะจะทำให้ขัดกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ได้มีคำพิพากษา
 ยกฟ้องไปแล้ว ในคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๑๖/๒๕๖๒ ซึ่งถือว่าคดีเสร็จสิ้นแล้วนั้น เห็นว่า
 เมื่อคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๑๖/๒๕๖๒ ศาลรับฟังข้อเท็จจริง คือ บันทึกรายงานการประชุม
 ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมี
 ข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและใช้
 ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี
 เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้าง

/หรือใช้ดุลพินิจ...

หรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดี ตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง ที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศ เทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับ ผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาล ตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบล ท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความ จำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป อันเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด ตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลปกครองจึงพิจารณาคดีนี้ใหม่ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

กรณีอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า คดีที่ผู้ฟ้องคดีและพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้อง ต่อศาลคดีอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ อยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์และจำเลยนั้น เห็นว่า ขณะนี้ศาลมีคำพิพากษาแล้วเสร็จเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๙๒/๒๕๖๕ โดยเมื่อ ข้อหาตามที่โจทก์ฟ้องมีโทษที่กำหนดอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือ โทษสถานหนักกว่านั้น เมื่อจำเลยรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจึงพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐาน ต่อไปก็ได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง ศาลอาญาคดีทุจริตและ ประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าของพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติอย่างไรในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โดยพฤติการณ์และเหตุผลแห่งรูปคดีมีเหตุอันสมควรรอการ ลงโทษจำคุกแก่จำเลยไว้ ๒ ปี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีในลักษณะที่ว่าผลของคดียังไม่แน่ชัดว่า นางจรีพรได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ จึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และ

/ดอกเบ็ย...

ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๘๑,๘๓๘.๘๐ (๖๐,๙๖๐ + ๒๐,๘๗๘.๘๐) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน
ในศาลปกครองสูงสุด

Normal number

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

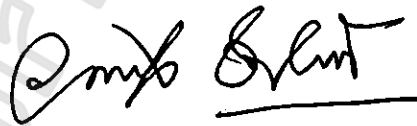
ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันทร์สงเคราะห์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๙๓/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่
อ. ๒๐/๒๕๖๗ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายธีระเดช เดชะชาติ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก
นายธีระเดช เดชะชาติ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด